

Támogató

Ha találva érzed magad, akkor már itt is jelen vagy, de akár még részt is vehetsz. Segíthetsz abban, hogy a kő kövön maradjon.

Ha ezt a felhívást olvasod, az annyit tesz, hogy végre megjelent a Garabonciás Könyve összefoglaló névvel megjelölt, már régen készen álló trilógia első darabja. Az első kötet az Üsse kő. A második kötet a Három a kő. A harmadik kötet a Gördül a kő.

Jó lenne, ha a másik két kötet is gyorsan az első után gördülhetne, de a helyzet úgy fest, hogy egy ilyen kiállítású könyv költségei irgalmatlanul magasak. A produkció igényességéből pedig egyik résztvevőnek – szerzőnek, fotósnak, tipozófusnak, kiadónak – sem áll szándékában engedni. Ha ez így lenne, akkor az Üsse kő – de a másik két regény is – már régen megjelenhetett volna. De nem így van. Az Üsse kő olyan kötet, amelynek a költségvetéséből Napkút Kiadónak szerény becslések szerint is kijönne tíz-tizenöt másik kötete. S a trilógia másik két darabja még kicsit terjedelmesebb is lesz. Tárgyalunk mindenkivel, akit erre méltónak találunk, de minden ötletet szívesen fogadunk. **Ha van elképzelésed arról, hogy ki szállhatna be a regénysorozat szponzorálásába, légy szíves, keresd meg a Napkút Kiadót vagy a szerzőt.**

Aztán ha már itt vagy, talán találva érzed magad annyira, hogy a regény szövegében morajló, zengő és zendülő rímek is utat találtak hozzád. Ha pedig meghallottad, hogyan zenél a makáma a regény soraiban, akkor a szöveg zenévé formálódásának útja sem lehet tőled idegen. **Ha zenész, ha zeneszerző vagy, s érzed, hogyan válhatna zenévé az, ami ebben a szövegben eredendően is csak zenei, akkor légy szíves, keresd meg a Napkút Kiadót vagy a szerzőt.** Elvben minden progresszív zenei irányzat érdekes lehet, de legfőképpen a neofolk irányzatán belül az *apocalyptic folk* irányában lenne érdemes közösen gondolkodni. A kimondott

szavak zeneiségét valahogyan úgy formába öntve, ahogyan a [Rome](#) teszi a *Flowers from Exile* című anyagában. Vagy ahogy az [Einstürzende Neubauten](#) teszi a *Nagorny Karabach* című számában. Vagy ahogy [Kátai Tamás](#) idézi meg egy teljesen más zenei közegben a magyar népzene szövegének lüktetését az *Ázik az út* című számában.

De itt sincs még megállás. Ha érdeklődsz a zene iránt, de ez az érdeklődésed a webdesign, a számítógépes animáció és a honlapkészítés értő alkalmazásával is párosul, akkor is sok mindenre lehetünk együtt képesek. Az Üsse kő ugyanis egy tipográfiájában is rendhagyónak tervezett kötet, amely arra született, hogy képeket, de még zenéket is könnyűszerrel magához szólítson – tudni kell viszont, hogy ennek az egyszerre megszólított sok-sok elemnek az együttes jelenlétére éppen csak az egyik lehetőség az, ahogyan mindez az idézések prózához kötött hálózatával tud együtt rezdülni a könyvben. Volna itt még más lehetőség is, amelyek a hangos könyvekre jellemző rövid felolvasások akusztikus terét vehetnénk megmunkálás alá – hogy aztán ebben az akusztikus és egyben máris vizuális térben a videoklipek formanyelvének gazdagságával operálva szólíthassuk be a hangképek közé a könyv szövegelemeit, képeit, kalligráfiáit, s a könyvben hivatkozás formájában megjelenő, sok száz tételt kiadó rockzenei szemelvényt. **Ha tehát elhivatottságot érzel arra, hogy ennyi mindennel egyszerre megbirkózva is csak hét világ ellen bujdokolj a virtuális térben, akkor légy szíves, keresd meg a Napkút Kiadót vagy a szerzőt.**

De a regénytrilógia és a szöveg zenei és webes kibontakozásának útja sem minden. A regények szövegéből színpadi adaptáció is készült és készül – s a regényekkel azonos címet viselő drámák is kötetbe kívánkoznak. Ott még az is elképzelhető, hogy a három darab – a *Kő Misztériuma* összefoglaló címmel – egyetlen kötetbe kerül. A Napút már közölt részletet az első drámából, ennek ajánlóját a blogon is viszontláthatod. Szóval itt is lehet már látni, hogyan kel életre

színpadi jelenések képében az, ami a regény szövegében már szépen el-elmorajlik. Nos, ami a drámákat illeti, ott már három a kérés, kérdés és felvetés – ahogyan éppen ugyan három a kö is.

Az első felvetés a kötetbe rendezéssel és a kötet megjelenésével függ össze. Ahogy a regények szövegét markánsan kiegészítik a természetfotók, ugyanúgy a drámák kötetbe rendezése sem nélkülözné a szöveg kíséretéhez járuló képeket. De azok a képek nem feltétlenül fotók lennének – lehetnének akár fekete-fehér rajzok is. Ez tehát az első kérés. **Ha illusztrátor, grafikus vagy festő vagy, akit találva talált a trilógia szövege, próbáld meg fekete-fehér színvilágba átültetni azt, amit érzel. Aztán keresd meg, légy szíves, a kiadót vagy a szerzőt. Hogy lássuk, mire jutunk együtt.**

A másik kérés akkor érhet utol a leginkább, ha a színházak körül mozogsz. **Ha rendező, díszlettervező vagy netán színházigazgató vagy, akit találva talált a trilógia vagy a drámaváltozatból közölt mustra szövege, keresd meg, légy szíves, a kiadót vagy a szerzőt. Hogy lássuk, mire jutunk együtt. Aztán ha valahol létrejön egy előadás, akkor még annak a színpadképe is alkalmas lehet a drámákat magába foglaló kötet képanyagának – akkor bizony már színházi fotók formájában.**

A harmadik kérés megint csak ugyanaz, mint a regénytrilógia szponzorációja esetében volt. A drámák kötetbe foglalása is ugyanolyan tipozófiai elképzelések jegyében történhet, mint a regényeké, következésképpen azok a kötetek is mutatós – és igen drága – kötetek lesznek. **Vagyis ha van elképzelésed arról, hogy ki szállhatna be a drámakötetek szponzorálásába, légy szíves, keresd meg a Napkút Kiadót vagy a szerzőt.**

Ha ezek után viszont az a kérdés motoszkálna benned, hogy miért nehezítjük meg a saját helyzetünket azzal, hogy irgalmatlanul drága kiállítású könyvekben gondolkozunk, akkor erre szóban szívesen válaszolhatunk. De a válasz

röviden annyi: bizony tudatosan nehezítjük meg a saját helyzetünket.

Igen: nagyon szeretnénk, ha mindaz, amit megálmodtunk, megtalálná a maga közönségét. De nem: abból nem engedhetünk, hogy amit a kezünkből kiadunk, vagy amit színpadra állítunk, túlmutasson önmagán.

Ha könyv – akkor szakrális erejű műtárgy legyen. Ha zene – akkor delejes erejű hangköltészet legyen. Ha színpadi bemutató – akkor mágikus erejű szertartás legyen.

A kiadó (napkut@gmail.com)
és a szerző (garaboncos@gmail.com)